

دَ کورنتیانو په نُوم دَ پولوس رسول اول خط

سلام او دَ خُدائے شکر

۱ دَ پولوس دَ طرف نه چه دَ خُدائے په رضا دَ مسیح عیسی رابللے شوے رسول، او دَ ورور سوستینس له طرف نه،

۲ دَ خُدائے دَ هغه جماعت په نُوم چه په کورنتوس کبښے دے، یعنې دَ هغوی په نُوم چه په مسیح عیسی کبښے پاک کړی شوی او بللی شوی پاکان دی، او دَ هغو ټولو په نُوم هم چه په هر خُدائے کبښے دَ هغوی او زموږ دَ مالک عیسی مسیح په نُوم عبادت کوی،

۳ زموږ دَ خُدائے پلار او دَ مالک عیسی مسیح فضل او سلامتی دَ تاسو سره وی.

۴ زه ستاسو په حقله دَ خُدائے دَ هغه فضل په سبب چه په مسیح عیسی کبښے په تاسو وشو، همیشه دَ خُدائے شکر کوم. ۵ چه تاسو په هغه کبښے شوی نو په ټولو خبرو کبښے، په کلام او غم کبښے دَ هر قسم دولت خاوندان شوی یی. ۶ هم دغه وجه ده چه دَ مسیح گواهی په تاسو کبښے قائمه شوه. ۷ تر دے چه تاسو په یو نعمت کبښے هم نیمگړی نه یی او زموږ دَ مالک عیسی مسیح دَ ظهور په انتظار یی، ۸ څوک چه به تاسو تر آخره پورے قائم ساتی، دَ دے دَ پاره چه تاسو زموږ دَ مالک عیسی مسیح په ورغ دَ الزام نه بری شی. ۹ خُدائے رښتونی دے چا چه تاسو دَ خپل زوی، زموږ دَ مالک عیسی مسیح دَ شراکت دَ پاره رابللی یی.

په جماعت کبښے ډله بازی

۱۰ نو اوس ائے وروڼو، عیسی مسیح چه زموږ مالک دے، دَ هغه دَ نُوم په وسیله

تاسو ته خواست کوم چه ټول يو شئ او دلې پرې مه جوړوئ، خو په يو عقل او پوره په يوه رائې شئ. (۱۱) ځکه چه آئې وروڼو، ستاسو په نسبت ما ته د خلوي د خاندان نه معلومه شوې ده چه په تاسو کښې جگړې روانې دي. (۱۲) زما مطلب دا دې چه په تاسو کښې څوک خو ځان ته د پولوس وائي، څوک د اپولوس، څوک د کيفا او څوک د مسيح. (۱۳) آيا مسيح وويشلې شو؟ آيا پولوس ستاسو د پاره په سولې کړې شو؟ آيا تاسو د پولوس په نوم بپتسمه واخسته؟

(۱۴) د خدائې شکر گزار يم چه د کرسپوس او گايوس نه بغير ما په تاسو کښې يو تن ته هم بپتسمه نه ده ورکړې، (۱۵) د دې د پاره چه څوک دا ونه وائي چه زما په نوم ئې بپتسمه اخستې ده. (۱۶) هو د ستفانس خاندان ته هم ما بپتسمه ورکړې ده. نوره ما ته نه ده معلومه چه ما بل چا ته بپتسمه ورکړې وي. (۱۷) ځکه چه مسيح زه بپتسمه ورکولو ته نه يم را استولې بلکه زيرې اورولو ته، او هغه هم د الفاظو په حکمت نه، د دې د پاره چه د مسيح سولې بې تاثيره نه شي.

مسيح د خدائې قدرت او حکمت

(۱۸) ځکه چه د سولې پيغام د هلاکيدونکو په نزد بې وقوفې ده خو زمونږ د نجات موندونکو په نزد د خدائې قدرت دې. (۱۹) ځکه چه ليکلي دي چه:

”زه به د حکيمانو حکمت نشت کړم

او د هوبنيارانو عقل به رد کړم.“

(۲۰) نو حکيم چرته؟ هوبنيار چرته؟ او چرته د دې دنيا بحث کوونکې؟ آيا خدائې د دنيا حکمت ته بې وقوفې نه ده وييلې؟

﴿٢١﴾ ڇڪه چه دَ خُدائے دَ حِكمت په مُطابق دُنیا په خپله پوهه خُدائے ونه پيژندو، نو خُدائے دا خوبه كره چه دَ دے زيری په وسيله ايمان راوړونكو له خلاصون وركړی، اكر كه دُنیا ئے بے وقوفی گڼی. ﴿٢٢﴾ دغه شان يهوديان دَ نخبے طالبان دی او یونانيان دَ حِكمت په لټون. ﴿٢٣﴾ خو مُونږ په سولئ شوی مسيح زيرے وركوو چه دَ يهوديانو په نزد ټكره او دَ غير قومونو په نزد بے وقوفی ده. ﴿٢٤﴾ خو څوك چه رابلی شوی دی، كه هغه يهوديان وی كه یونانيان، دَ هغوی په نزد مسيح دَ خُدائے قُدرت او دَ خُدائے حِكمت دے. ﴿٢٥﴾ ڇكه چه دَ خُدائے بے حِكمتی دَ بنی آدمو دَ حِكمت نه زیات حِكمت دے او دَ خُدائے كمزورتیا دَ بنی آدمو دَ زور نه زیاته زوره وړه ده.

﴿٢٦﴾ ائے وړونو! خپلے بلنې ته خو لږ فكر وكړئ چه ستاسو په مينځ كېنې په انساني طور خو پير حكيمان، پير زوره وړ او پير دَ اوچت خاندان خلق راونه بللے شول. ﴿٢٧﴾ خو خُدائے دَ دُنیا بے وقوفان غوره كړل دَ دے دَ پاره چه حكيمان شرمنده كړی، او خُدائے دَ دُنیا عاجزان غوره كړل چه زوره وړ شرمنده كړی. ﴿٢٨﴾ بلكه خُدائے دَ دُنیا كمينه، سپك او بے اصله غوره كړل چه دَ وجود خاوندان نشت كړی، ﴿٢٩﴾ دَ دے دَ پاره چه يو بشر هم دَ خُدائے په وړاندے لوی ونه كړی. ﴿٣٠﴾ خو تاسو دَ خُدائے له خوا په مسيح عيسی سره يووالے لرئ چه زمونږ دَ پاره دَ خُدائے له لوری حِكمت گرزیدلے دے، يعنې صداقت او پاكوالے او فديه. ﴿٣١﴾ لكه چه ليكلي دی: ”څوك چه فخر كوی هغه دَ په مالِك فخر كوی.“

په سولئ شوی مسيح پيغام

﴿١﴾ ائے وړونو، كله چه زه تاسو له راغلم او په تاسو كېنې مے دَ خُدائے دَ راز زيرے خور كړو، نو هغه څه دَ اوچتے درجے تقرير يا دَ حِكمت په زور نه وو. ﴿٢﴾ ڇكه چه ما دا اراده كړے وه چه ستاسو په مينځ كېنې دَ عيسی مسيح بلكه په سولئ

شوی مسیح نه بغیر نور هیخ ونه پیژنم. (۳) او ما په عاجزی، ویره او رپیدو په تاسو کښې وخت تیر کړو. (۴) او زما پیغام او زیرې د حکمت په غلوونکو خبرو نه وو بلکه هغه د خدائې د روح د قدرت د مخه ثابت وو، (۵) د دې د پاره چه ستاسو ایمان د انسان په حکمت نه بلکه د خدائې په قدرت موقوف وی.

د خدائې د روح په وسیله کشف

(۶) بیا هم په روحانی بالغانو کښې مونږ د حکمت خبرې کوو خو نه د دې جهان او نه د دې فنا کیدونکو سردارانو د حکمت نه، (۷) بلکه مونږ د خدائې د هغه پټ حکمت راز بیانوو چه خدائې د دنیا جوړولو نه مخکښې دا فیصله کړې وه چه مونږ د هغه حکمت په وسیله جلال ومومو، (۸) او کوم چه د دې زمانې په سردارانو کښې یو هم نه دې پیژندلې ځکه چه که هغوی پیژندلې وې نو د جلال مالک به ئې په سولئ کړې نه وو. (۹) بلکه څرنگ چه لیکلی شوی دی هم هغسې وشول چه:

”څه چه نه سترگو لیدلی، نه غوږونو آوریډلی

او نه د انسان په زړه کښې راغلی دی،

هغه څیزونه خدائې د هغوی د پاره چه ورسره مینه لری، تیار کړی دی.“

(۱۰) هغه ټول خدائې په مونږ د روح په وسیله ظاهر کړل، ځکه چه روح دغه ټولې خبرې و آزمی بلکه د خدائې پټې خبرې هم معلوموی. (۱۱) څوک د بل انسان د زړه خبرې معلومولې شی بغیر د انسان د خپل روح نه چه په هغه کښې دې؟ دغه شان د خدائې د روح نه بغیر هیچا ته د خدائې خبرې معلومې نه دی. (۱۲) خو مونږ د دنیاوی روح نه دی موندلې بلکه د هغه روح نه چه د خدائې د طرفه دې، د دې د پاره چه هغه خبرې وپیژنو کومې چه خدائې مونږ ته رابښلی دی.

١٣) اَو مُونږ هغه خبرې په هغه الفاظو کښې نه بیانوو چه انسانی حکمت مُونږ ته را زده کړې دی بلکه په هغه الفاظو کښې چه مُونږ ته رُوح را بنوولی دی، اَو دغسې رُوحانی خبرې هغه چا ته بسایو، په چا کښې چه د خُدائے رُوح وی. ١٤) خو د نفس بنده د خُدائے د رُوح خبرې نه قبلوی ځکه چه دا د هغه په نزد بے وقوفی ده، اَو هغه په هغه نه شی پوهیدې ځکه چه هغه تش د رُوح القدس په وسیله پوهیدې شی. ١٥) خو رُوحانی سرې ټولې خبرې و آزمئی خو په خپله به په چا ونه شی آزمائیلې. ١٦) ځنگه چه صحیفې وائی چه :

”د مالک په خیالونو څوک پوهیدې شی

چه هغه ته ئے صلاح ورکړی؟“

خو مُونږ د مسیح په شان عقل لرؤ.

د خُدائے په کار کښې ملگری

٣) ائے ورؤنیو، ما تاسو سره هغه شان خبرې ونه کړې شوې لکه چه د رُوحانیانو سره بلکه داسے لکه چه د دُنیاوی خلقو اَو د هغوی سره چه په مسیح کښې ماشومان دی. ٢) ما تاسو ته پئ درکړلے خو پوپئ نه، ځکه چه په تاسو کښې د هغه زغم نه وو بلکه اوس هم در کښې زغم نسته. ٣) ولے چه تر اوسه دُنیا دار یئ، ولے چه په تاسو کښې کینه اَو جگره ده. نو آیا تاسو دُنیا دار نه یئ څه؟ اَو د دُنیا په مُطابق مویون ونه کړو؟ ٤) ځکه چه څه وخت چه یو وایئ چه زه د پولوس یم اَو بل وائی چه زه د اپولوس یم، نو آیا تاسو د دُنیاوی خلقو په شان نه شوی؟

٥) اپولوس څه ته وائی؟ اَو پولوس څه ته؟ هغوی خادمان دی د چا په وسیله چه تاسو

ایمان راوږو اَو د دواږو هغه حیثیت دے کوم چه هغوی ته خُدائے ورکږو. (۶) ما نهل کږو، اپولوس اوبه ورکږے، خو وده خُدائے ورکږه. (۷) نو بیا نه نهل کږونکے خه څیز دے اَو نه اوبه ورکږونکے، خو خُدائے چه وده ورکږونکے دے. (۸) نهل کږونکے اَو اوبه ورکږونکے دواږه یو دی، خو دواږه به د خپلے خواری په مطابق اجر بیا مومی. (۹) ولے چه مونږ د خُدائے سره کار کږونکی یو، تاسو د خُدائے پتی یی اَو د خُدائے مانی.

(۱۰) ما د هغه توان په مطابق چه خُدائے راکږو، د یو پوهه گلکار په شان بُنیاد کیښودو اَو بل پرے مانی ودانوی، نو هر یو د خبردار شی چه پرے څنگه مانی جوړوی. (۱۱) ځکه چه بغیر د هغه بُنیاد نه چه ایښودلے شوے دے، اَو هغه عیسی مسیح دے، بل څوک بُنیاد نه شی کیښودے. (۱۲) که څوک په هغه بُنیاد باندے د سرو زرو یا د سپینو یا د قیمتی کانو یا لرگو یا وښو یا د بوسو رده ردی، (۱۳) نو د هغه کار به ښکاره شی ځکه چه د قیامت په ورځ به د اور سره راڅرگند شی. نو هغه به هغه کار راڅرگند کږی اَو هغه اور به په خپله د هر یو کار و آزمئی، چه څنگه دے. (۱۴) د چا مانی چه په هغه بُنیاد شوے، باقی به پاتے شی اَو هغه به اجر بیا مومی. (۱۵) اَو چه د چا مانی وسوزیږی نو هغه به نقصان و مومی، خو په خپله به په سوزیدو سوزیدو کښے بچ شی.

(۱۶) آیا تاسو خبر نه یی چه تاسو د خُدائے کور یی اَو د خُدائے روح په تاسو کښے اوسی؟ (۱۷) که څوک د خُدائے کور برباد کږی نو خُدائے به هغه برباد کږی ځکه چه د خُدائے کور پاک دے اَو هغه تاسو یی.

(۱۸) هیڅوک د خپل ځان ونه غلوی. که څوک په تاسو کښے په دے جهان ځان حکیم گنی نو ځان د ناپوهه کږی چه حکیم شی. (۱۹) ځکه چه د دنیا حکمت د خُدائے په نزد بے وقوفی ده، لکه چه لیکلی دی چه: ”هغه حکیمان د هغوی په چالاکئی راگیږوی.“ (۲۰) اَو دا هم چه: ”خُدائے د حکیمانو په خیالونو پوهه دے چه باطل دی.“ (۲۱) نو بیا د په

انسان ڏوڪ فخر ونه ڪري، ولي ڇه هر ڇه ستاسو دي. (٢٢) ڪه پولوس وي او ڪه اپولوس، ڪه پطروس، ڪه دنيا، ڪه ژوند وي ڪه مرگ، ڪه اوسني ڇيڙونه وي ڪه راتلونڪي، هر ڇه ستاسو دي. (٢٣) او تاسو د مسيح يئ او مسيح د خدائے دے.

د رسولانو خدمت

٤ (١) هر ڏوڪ د مونڙ د مسيح خادم او د خدائے د رازونو مختار وگني. (٢) او دلته په مختار ڪبڙے دا خبره په ڪار ده ڇه هغه د ديانتدار وي. (٣) خو زما د پاره دا هيڃ خبره نه ده ڇه تاسو يا بل انساني عدالت د زما جاج واخلې، بلڪه زه په خپله هم د خان جاج نه آخلم. (٤) نو زما زره ما نه ملامتوي خو په دے زه رستونے ڪيرم نه، بلڪه زما مالڪ زما جاج آخلي. (٥) نو د وخت نه وړاندے فيصله مه ڪوي بلڪه د مالڪ د بيا راتلو انتظار ڪوي. هغه به د تيارے پتے خبرے ظاهرے ڪري او د زونو خيالونه به ظاهر ڪري او هغه وخت به د هر ڇا تعريف د خدائے له طرفه ڪيري.

(٦) آئے ورونو، ما په دغه خبرو ڪبڙے د خپل او د اپولوس زڪر د مثال په طور وڪرو د دے د پاره ڇه تاسو زمونڙ په وسيله دا زده ڪري. د ليڪ نه زيات مه وايئ او د يو په تائيد ڪبڙے د بل په خلاف ڇه ونه وايئ. (٧) نو په تاسو ڪبڙے فرق ڏوڪ ڪوي؟ او تا ڇخه ڪوم داسے ڇيڙ دے ڇه هغه تا د خدائے نه نه وي موندلے؟ او ڇه تا د خدائے نه وموندلو نو بيا فخر د ڇه خبرے لکه تا ونه وموندل؟

(٨) تاسو خو اوس هم ماره شوي يئ او شتمن يئ او تاسو بادشاهان شوي. ڇه افسوس ڇه تاسو زمونڙ نه بغير بادشاهان شوي، ڇه مونڙ هم درسره بادشاهي ڪري وے! (٩) زما په خيال ڇه خدائے مونڙ رسولان د ٽولو نه عاجزان ڪرلو او د هغه خلقو په شان ئے پيش ڪرو په ڇا ڇه د وڙلو حڪم شوے وي، ولي ڇه مونڙ د ٽولے دنيا، يعنے فرڀستو او د بني آدمو په وړاندے يوه تماشه شوو. (١٠) مونڙ د مسيح په خاطر بے وقوف

یو، خو تاسو په مسیح کښه هوبسیار یئ! موند کمزوری یو او تاسو زوره ور! تاسو عزتمن یئ او موند سپک! (۱۱) موند تر اوسه وری، تری، بریند یو او په سوکونو وهله کیرو او بے درکه گرزو، (۱۲) او په خپلو لاسونو خواری کوو. خلق په موند بد وائی، موند ورته دُعا کوو، هغوی مو تنگوی، موند ئے زغمو، (۱۳) هغوی مو بدناموی، موند منت زاری کوو. موند تر ننئی ورخے د دنیا د پیران او د ټولو څیزونو د گرد په شان پاتے شوی یو.

(۱۴) زه دا خبرے ستاسو د شرمولو د پاره نه لیکم بلکه خپل خواریه فرزندان مو گنم او تاسو ته نصیحت کوم. (۱۵) ولے چه که په مسیح کښه ستاسو اُستازان په زرگونو هم وی نو بیا هم ستاسو پلارونه پیر نه دی، ځکه چه زه د زیری په وسیله په عیسی مسیح کښه ستاسو پلار جوړ شوم. (۱۶) نو زه تاسو ته زاری کوم چه زما په شان شی. (۱۷) د دے د پاره ما تاسو ته تیموتیوس درولپرلو، هغه په مالک کښه زما خوړ او دیانتدار زوئے دے، او زما هغه طریقے چه په مسیح کښه دی، تاسو ته به دریادے کری لکه چه زه په هر ځائے کښه او په هر جماعت کښه تعلیم ورکوم.

(۱۸) ځنې داسے لافے کوی چه زه گنی تاسو ته درتلے نه شم. (۱۹) خو که مالک وغوښتل نو زه به تاسو ته زر درشم او دا خبره به معلومه کړم چه دا کبرژن خلق تشے خبرے کوی یا څه کولے هم شی. (۲۰) ځکه چه د ځدائے بادشاهت په خبرو نه، بلکه په قدرت ولاړ دے. (۲۱) نو تاسو څه غواړئ چه زه کوتک په لاس درشم یا په مینه او نرمی؟

د بد اخلاقی په خلاف حکم

۵ (۱) ما ته خبر رارسیدلے دے چه په تاسو کښه حرام کاری کیږی، بلکه داسے حرام کاری چه په غیرو قومونو کښه هم نه کیږی. په تاسو کښه یو سرے دے چه د

هغه ډ خپلے میرنئ مور سره ناجائزه تعلقات دی. ﴿۲﴾ او تاسو پرے غمزن نه شوئ چه چا چه دا کار کړے دے، تاسو هغه وشړئ بلکه فخر کوئ. ﴿۳﴾ زه اگر که په جسمانی طور موجود نه یم خو په روحانی طور موجود یم. گنی ډ موجودگئ په حالت کبسه مے په داسے کار کوونکی زمونږ ډ مالک عیسیٰ په نوم دا حکم کړے دے، ﴿۴﴾ چه هر کله چه تاسو جمع کیرئ نو گنی چه زه په روح کبسه تاسو سره موجود یم، نو زمونږ ډ مالک مسیح ډ قدرت مدد واخلي، ﴿۵﴾ نو ډ داسے سړی وجود ډ هلاکت ډ پاره شیطان ته وسپارئ، ډ دے ډ پاره چه ډ هغه روح ډ مالک په ورغ خلاصون بیا مومی.

﴿۶﴾ ستاسو فخر کول بښه خبره نه ده. آیا تاسو نه یئ خبر چه لږه شان خمبیره ټول اخبلی اوږه خمبیره کوی؟ ﴿۷﴾ زړه خمبیره ویاسئ، ځانونه پاک کړئ چه تاسو تازه اخبلی اوږه جوړ شئ ځکه چه تاسو بے خمبیرے یئ، ولے چه زمونږ هم ډ فسح گپورے، یعنی ډ مسیح قربانی وشوه. ﴿۸﴾ نور اخی چه مونږ اختر وکړو، نه په زړه خمبیره او نه ډ بدئ او ډ شرارت په خمبیره بلکه په صفا زړه او ډ رشتیاو په بے خمبیرے پوږئ باندے.

﴿۹﴾ ما په خپل خط کبسه تاسو ته دا لیکلی وؤ چه ډ حرام کارو سره ناسته پاسته مه کوئ. ﴿۱۰﴾ دا خو نه چه تاسو بیخی ډ دنیا ډ حرام کارو یا لالچیانو یا ظالمانو یا بت پرستانو سره ملاویدل پرېږدئ، ولے چه دغه شان خو به تاسو ته هډو ډ دنیا نه وتل وؤ. ﴿۱۱﴾ نو ما خو په حقیقت کبسه تاسو ته دا لیکلی وؤ چه که څوک ځان ته ورور وائی او حرام کار یا حرصناک یا بت پرست یا کنخل مار یا شرابی یا ظالم وی نو ډ هغه سره ناسته پاسته مه کوئ بلکه ډ داسے کس سره پوږئ قدرے هم مه خورئ.

﴿۱۲﴾ ځکه چه په بے ایمانانو ډ حکم کولو زما څه کار دے؟ خو آیا داسے نه ده چه تاسو په ایماندارانو حکم کوئ؟ ﴿۱۳﴾ خو په بے ایمانانو ځدائے حکم کوی. ”نو بیا هغه بد سړے ډ مینځه ویاسئ.“

دَ بے دینو پہ مخ کبے مُقدمہ

۶ (۱) آیا پہ تاسو کبے دا جرات خنگہ وشو چہ ہر کلہ چہ ستاسو دَ بل چا سرہ جگرہ وی نو دَ فیصلے دَ پارہ بے دینہ خلقو تہ خئی اُو پاکانو تہ نہ خئی؟ (۲) آیا تاسو نہ پوہیرئ چہ پاکان بہ دَ دنیا انصاف کوی؟ نو چہ تاسو تہ دَ دنیا انصاف کول دی نو ولے تاسو دَ معمولی نہ معمولی جگرو دَ فیصلہ کولو جوگہ ہم نہ یئ خہ؟ (۳) آیا تاسو نہ ئے خبر چہ مونر بہ دَ فرستو انصاف کوو؟ نو بیا بہ تاسو عامے مقدمے نہ شئی فیصلہ کولے خہ؟ (۴) نو کہ پہ تاسو کبے عامے مقدمے وی نو آیا تاسو بہ ہغہ منصفان مقررئ چہ پہ جماعت کبے سپک گیلے شی خہ؟ (۵) زہ تاسو تہ دَ شرمولو دَ پارہ دا وایم چہ آیا پہ تاسو کبے یو ہم خوک ہونبیار سرے نشتہ چہ ہغہ دَ دوو وروپو پہ مینخ کبے فیصلہ وکری شی؟ (۶) بلکہ پہ وروپو کبے مقدمے کیری اُو ہغہ ہم دَ بے دینو خلقو پہ ورنڈے۔

(۷) خو پہ اصل کبے پہ تاسو کبے لویہ کمزوری دا دہ چہ پہ خپلو کبے مقدمے کوی۔ ظلم زغمل ولے غورہ نہ گئی؟ خپل نقصان ولے نہ قبلوی؟ (۸) بلکہ تاسو ظلم کوی اُو نقصان ورسوی، اُو ہغہ ہم خپلو وروپو تہ! (۹) آیا تاسو خبر نہ یئ خہ چہ بدکاران بہ دَ خدائے دَ بادشاہی وارثان نہ شی؟ خان مہ غلوی، نہ بہ حرام کاران دَ خدائے دَ بادشاہی وارثان شی، نہ بُت پرستان، نہ زناکاران، نہ عیاش، نہ بچہ بازان، (۱۰) نہ غلہ، نہ حرصناک، نہ شرابیان، نہ کنخل مار اُو نہ تگان۔ (۱۱) اُو پہ تاسو کبے خنے ہم دغہ شان وُو خو تاسو دَ مالک عیسیٰ مسیح پہ نوم اُو زمونر دَ خدائے پہ رُوح وینخلے شوی، بلکہ پاک شوی، صادق ہم شوی۔

دَ خپل بدن نہ دَ خدائے جلال بشکارہ کری

(۱۲) ٲول خیزونہ زما دَ پارہ روا خو دی ولے ٲول خیزونہ فائدہ مند نہ دی۔ ٲول خیزونہ

زما دَ پاره روا خو دی ولے زهَ به دَ یو څیز هم غلام نه یم. (۱۳) خوراک دَ خیتے دَ پاره دے او خیته دَ خوراک دَ پاره، خو خدائے به هغه دواړه ختم کړی. ولے بدن دَ حرامکاری دَ پاره نه دے بلکه دَ مالک دَ پاره دے، او مالک دَ بدن دَ پاره دے چه ټول حاجتونه پوره کړی. (۱۴) خدائے مالک هم بیا ژوندے کړو او مونږ به هم په خپل قدرت بیا ژوندی کړی.

(۱۵) آیا تاسو خبر نه یئ څه؟ چه ستاسو بدنونه دَ مسیح اندامونه دی؟ آیا دا مناسب دی چه زهَ دَ مسیح اندامونه دَ یوے کنجری سره گډ کړم؟ نه، هیڅ کله نه! (۱۶) آیا تاسو نه یئ خبر چه هر هغه څوک چه کنجری ته لار شی نو هغه دَ هغه سره یو وجود شی؟ ځکه چه صحیفے وائی چه: ”نر او بنځه به دواړه یو وجود شی.“ (۱۷) او څوک چه دَ مالک سره یووالے لری، هغه او مالک به یو روح شی. (۱۸) دَ حرام کاری نه تبتی! سرے چه څومره نور گناهونه کوی هغه دَ بدن نه بهر دی خو حرام کار دَ خپل بدن هم گناهگار دے. (۱۹) آیا تاسو نه ئے خبر چه ستاسو بدن دَ روح القدس کور دے چه په تاسو کبسه اوسی او تاسو ته دَ خدائے دَ طرف نه درکړے شوے دے؟ او تاسو دَ خپل ځان نه یئ، (۲۰) ځکه چه خدائے تاسو په بیعه آخستی یئ، نو بیا دَ خپل بدن نه دَ خدائے جلال بنکاره کړی.

دَ واده په حق کبسه مسئله

۷ (۱) کومه خبرے چه تاسو لیکلی دی دَ هغه په حقله دا ده چه دَ سپری دَ پاره دا غوره ده چه واده ونه کړی. (۲) خو دَ حرام کاری دَ ویرے نه دَ هر سرے خپله بنځه او هر بنځه دَ خپل خاوند وساتی. (۳) خاوند دَ خپلے بنځے حق پوره کوی او دغه شان دَ بنځه دَ خپل خاوند. (۴) بنځه دَ خپل بدن واکمنه نه ده بلکه خاوند دے. همدغه شان خاوند دَ خپل بدن واکمن نه دے بلکه بنځه ده. (۵) تاسو دَ یو بل نه جدا مه

اوسيرئى خو د لږ وخت د پاره د يو بل په رضا د دے د پاره چه د دُعا فرصت ومومئ،
اُو بيا يو خائے شئ، داسے نه وى چه د نفس د غلبے په وجه شيطان تاسو وغلوئ.

⑥ خو زه تاسو ته د دے اجازت درکوم خو حکم نه. ⑦ اُو زه خو دا غواړم چه
څنگه چه زه یم، هغسے د هر څوک وى خو هر چا ته له خدائے نه خاص خاص توان
ورکړے شوے دے، چا ته څنگه اُو چا ته څنگه.

⑧ نو زه هغه چا ته چا چه واده نه وى کړے اُو کونډو ته دا وایم چه د هغوى د پاره
زما په شان پاتے کيدل غوره دى. ⑨ خو که هغوى صبر نه شى کولے نو واده د
وکړى ځکه چه واده کول د مستئ نه غوره دى.

⑩ خو چه د چا واده شوے وى هغوى ته، زه نه، بلکه مالک حکم ورکوى چه بنځه د
خپل خاوند پرے نه ږدى. ⑪ اُو که ئے پرېږدى نو يا خو د واده ونه کړى يا د خپل
خاوند سره بيا يو خائے شى، اُو خاوند د هم خپله بنځه طلاقه نه کړى.

⑫ نورو ته هم زه وایم، نه چه مالک، چه که د چا ورور بنځه ایمانداره نه وى اُو د هغه
سره په آستوگنه راضى وى نو هغه د هغه طلاقه نه کړى. ⑬ اُو د کومه بنځه چه
خاوند ایماندار نه وى اُو د هغے سره په آستوگنه راضى وى نو هغه د خاوند طلاق نه
کړى ⑭ ځکه چه کوم خاوند چه ایماندار نه وى، هغه د بنځه په وجه پاک گڼلے شى
اُو کومه بنځه چه ایمانداره نه وى، هغه د ایماندار خاوند په وجه پاکه گڼلے شى، گنى
ستاسو بچى به ناپاک وُو خو اوس پاک دى. ⑮ خو څوک چه بے ایمانه وى که هغه د
خپل خاوند يا خپلے بنځه نه ځى نو پرېږدئ چه لار شى. په داسے حالت کبسے څوک
ورور يا خور پابند نه دے، اُو خدائے مونږ د سلامتئ د پاره رابلی یو. ⑯ ولے چه
ائے بنځه! ته څه خبره یئے، کيدے شى چه ته خپل خاوند بچ کړے. اُو ائے سرپه! ته
څه خبر ئے، کيدے شى چه ته خپله بنځه بچ کړے.

دَ مالِکِ نہ ٲا کَلِے شوے ژوندون

ٲٲٲ خو ځنگه چه مالِکِ هر يو ته توان ورکړے دے اُو ځنگه چه ځدائے هر يو رابللے دے، هغه دِ هغه شان گُزران کوی، اُو زه ئے په ٲولو جماعتونو کبښے په دغه شان مقرروم. ٲٲٲ که څوک سُنت شوے ځدائے رابللے وی نو هغه دِ خپل ځان دَ ناسنت شوی په شان نه بښکاره کوی، اُو که څوک ناسنت شوے ځدائے رابللے وی نو هغه دِ خپل ځان نه سُنت کوی. ٲٲٲ ځکه چه سُنت شوے اُو نا سُنته داوپره هيڅ څيز نه دی بلکه دَ ځدائے په حکمونو عمل کول هر څه دی. ٲٲٲ هر څوک چه په کوم حالت کبښے بللے شوے وی، په هغه کبښے دِ پاتے شی. ٲٲٲ که ته په غلامی کبښے رابللے شوے وے نو پرواه مه کوه، خو که ته آزادیدے شه نو هغه اختیار کړه. ٲٲٲ ځکه چه څوک چه دَ غلامی په حالت کبښے دَ مالِکِ رابللے شوے دے، هغه دَ مالِکِ آزاد کړے شوے دے. که څوک آزاد دَ مالِکِ رابللے شوے دے، هغه دَ مسيح غلام دے. ٲٲٲ تاسو په بيعه آخسته شوی یی، دَ انسان غلامان مه جوړپړی. ٲٲٲ ائے وروڼو! څوک چه په کوم حالت کبښے رابللے شوے وی، هغه دِ په هغه حالت کبښے دَ ځدائے سره پاتے شی.

پيغله اُو کونډے

ٲٲٲ څوک چه واده شوی نه دی، دَ هغوی په باب کبښے ما سره دَ مالِکِ څه حکم نسته، خو زه خپله رائے درکوم لکه څوک چه پرے دَ مالِکِ رحم شوے دے، چه ايماندار شی.

ٲٲٲ نو دَ موجوده نازکو حالاتو په وجه زما په خيال کبښے دَ هر چا دَ پاره دا غوره ده چه ځنگه چه دئے وی، هم هغسے دِ پاتے شی. ٲٲٲ که ستا بښه وی نو هغے له دَ طلاق ورکولو کوشش مه کوه اُو که بښه دِ نه وی نو دَ واده کولو خيال پرېږده. ٲٲٲ خو که ته واده هم وکړے نو څه گناه نسته، اُو که پيغله واده شی نو هم گناه نسته، خو

داسے خلق به جسمانی تکلیف بیا مومی اؤ زه تاسو بچ کول غواړم.

۲۹ خو ائې وروڼو، زه دا وایم چه وخت لنډ دے نو د وړاندې د پاره په کار دی چه د بنځو خاوندان د داسے وی لکه چه د هغوی بنځے نشته، ۳۰ اؤ ژریدونکی د داسے وی لکه چه ژاړی نه، اؤ څوک چه خوشحالی کوی، هغوی د داسے وی لکه چه خوشحالی نه کوی، اؤ آخستونکی د داسے وی لکه چه مال نه لری، ۳۱ اؤ عیش کونکی د تش په دنیا مئین نه وی ځکه چه دنیا تیریدونکے ده.

۳۲ نو زه دا غواړم چه تاسو بے غمه اوسئ. لوند سرې د مالک په فکر کبښے وی چه څنگه به مالک راضی کړی. ۳۳ خو واده کړے سرې د دنیا په فکر کبښے وی چه څنگه به خپله بنځه راضی کړی، ۳۴ اؤ دوه زړه شی. نا واده شوے اؤ پیغله د مالک په فکر کبښے اوسپړی چه د هغه بدن اؤ روح دواړه پاک وی، خو واده شوے بنځه د دنیا په فکر کبښے اوسپړی چه څنگه به خپل خاوند راضی کړی.

۳۵ دا ستاسو د فائدې د پاره وایم، نه چه ستاسو د گیرولو د پاره بلکه د دے د پاره چه څه چه بنه وی، په هغه عمل وشي اؤ تاسو د مالک په خدمت کبښے بے وسوسے آخته اوسئ.

۳۶ اؤ که څوک دا گنی چه زه د خپلے هغه پیغلے حق وهم د چا ځوانی چه خرابپړی اؤ زلمی د واده ضرورت هم گنی نو اختیار ئے دے. په دے کبښے گناه نشته، هغوی د واده وکړی ۳۷ اؤ هغه زلمی چه څه ضروری نه گنی اؤ اراده ئے کړے وی بلکه د خپلے ارادے په پوره کولو وس هم لری چه زه به خپله پیغله نه واده کوم نو هغه بنه کوی. ۳۸ نو څوک چه خپله پیغله واده کوی هغه بنه کوی، اؤ څوک ئے چه نه واده کوی هغه لا بنه کوی.

۳۹ تر څو چه د یوے بنځے خاوند ژوند دے هغه د هغه پابنده ده، خو هر کله چه د

هغه خاوند مړ شی نو د چا سره ئې چه زړه غواړی واده کولې شی خو تش د ایماندار سره. (۴۰) خو لکه څنگه چه ده، که هغه شان پاتې شی نو زما په خیال کبښې زیاته بختوره ده، او زما خیال دې چه د خدائې رُوح په ما کبښې هم دې.

د بُتانو د قُربانئ غوښې خوړلو په باب کبښې

۱) اوس د بُتانو د قُربانئ په حقله دا دې چه مُونږ خبر یو چه مُونږ ټول علم لرو، خو علم کبر پیدا کوی لیکن مینه د ترقئ باعث ده. (۲) که څوک دا گڼی چه زه په څه پوهیږم نو څنگه چه پوهیدل په کار دی هغسې پرې تر اوسه نه پوهیږی. (۳) خو څوک چه د خدائې سره مینه لری خدائې هغه پیژنی.

۴) نو د بُتانو د قُربانئ د غوښې د خوراک په باب مُونږ پوهیږو چه بُت په دنیا کبښې هیڅ شې نه دې او سیوا د یو نه بل خدائې نشته. (۵) سره د دې چه په مزکه او په آسمان پیر خدایان بللې شی، دغه شان پیر خدایان او مالکان دی. (۶) خو زموږ خو یو خدائې دې، یعنې خدائې پلار، چه د چا له طرف نه ټول څیزونه دی او مُونږ د هغه د پاره ژوندی یو، او یو مالک دې، یعنې عیسی مسیح د چا په وسیله چه دا ټول څیزونه پیدا شول او مُونږ هم د هغه په وسیله ژوندی یو. (۷) خو ټولو ته دا پته نشته بلکه د ځنو خو اوس هم د بُت پرستئ عادت دې، د دې د پاره هغه غوښه د بُت قُربانی گڼی او خوری ئې او د هغوی زړه چه کمزورې دې، هغه په خوراک پلټی شی. (۸) خوراک به مُونږ د خدائې سره نه نزدې کوی. که وئې نه خورو نو زموږ هیڅ نقصان نشته او که وئې خورو نو هیڅ گټه مو نشته.

۹) خو پام کوئ، داسې نه وی چه ستاسو آزادی په ایمان کبښې د کمزورو د پاره د تیندک باعث نه شی. (۱۰) ځکه که هغه سرې چه په ایمان کبښې کمزورې دې، ستا په شان د علم خاوند په بُت خانه کبښې په خوراک وینی نو آیا هغه به زړه ور نه شی چه د

بُتَانو دَ قُرْبَانِي غُوبْشِه وَخُورِي؟ (۱۱) مَطْلَب دَا چِه سَتَا دَ عِلْمِ پِه وَجِه بِه هَغِه كَمزُورِي سِرِي، يِعْنِي هَغِه وَرُور چِه دَ چَا دَ پَارِه چِه مَسِيحِ مِرِ شُو، هَغِه بِه هَلَاكِ شِي. (۱۲) اَوُّ دَغِه شَان تَاسُو بِه دَ وَرُونُو گُناهِ گَارِ شِي اَوُّ دَ هَغُوئِ كَمزُورِي زِرَّةُ بِه ژُوبِلِ كِرِي اَوُّ دَ مَسِيحِ گُناهِ گَارِ بِه وَگَرزِي. (۱۳) پِه دِي وَجِه كِه زَمَا دَ خُورَاكِ پِه وَجِه زَمَا وَرُورِ تِينْدَكِ خُورِي نُو زَّةُ بِه هِيخِ كَلِه هَمِ غُوبْشِه وَنَهْ خُورْمِ چِه دَ خِيَلِ وَرُورِ دَ پَارِه دَ تِينْدَكِ سَبَبِ وَنَهْ گَرزَمِ.

دَ رَسُولِ اِخْتِيَارِ

۹ (۱) وَلِي زَّةُ اَزَادِ نَهْ يِمِ خَهْ؟ رَسُولِ نَهْ يِمِ خَهْ؟ مَا عِيْسَى نِه دِي لِيْدَلِي چِه زَمُونِرِ مَالِكِ دِي خَهْ؟ تَاسُو پِه مَالِكِ كَبْنِي زَمَا دَ خِدْمَتِ مِيوِه نَهْ يِي خَهْ؟ (۲) كِه زَّةُ دَ نُورِ دَ پَارِه رَسُولِ نَهْ يِمِ نُو سَتَاسُو دَ پَارِه خُو بِيشَكِه يِمِ خَهْ چِه تَاسُو پِه خِيَلِه پِه مَالِكِ كَبْنِي زَمَا پِه رَسَالَتِ مَهْرِي.

(۳) خُوكِ چِه زَمَا اَزْمِيبَسْتِ كُويِ هَغُوئِ تِه زَمَا دَغِه جُوابِ دِي، (۴) اِيَا مُونِرِ تِه دَ خُورَاكِ خَبْنَاكِ اِخْتِيَارِ نَشْتِه خَهْ؟ (۵) مُونِرِ تِه دَا اِخْتِيَارِ نَشْتِه خَهْ لَكِه خَنگِه چِه نُورِ رَسُولَانِ اَوُّ دَ مَالِكِ وَرُونِه اَوُّ كِيْفَا كُويِ، مُونِرِ هَمِ خُوكِ اِيْمَانْدَارِه خُورِ پِه نِكَاحِ وَاخْلُو اَوُّ دَ خَانِ سِرِه نِي وَگَرزُو؟ (۶) يِوَاخِي زَّةُ اَوُّ بَرْنِيَا دَ ژُونْدِ تِيْرُولُو دَ پَارِه پِه خُورِي مَزْدُورِي پِرِ يُو خَهْ؟ (۷) اِيَا تَاسُو دَ دَاسِي فُوخِي پِه حَقْلِه اَوُرِيْدَلِي دِي چِه پِه فُوخِ كَبْنِي نُو كُري كُويِ اَوُّ دَ خِيَلِه جِيْبِه خُورِي؟ خُوكِ دَاسِي دِي چِه دَ اَنگُورِو بَاغِ وِلگُويِ اَوُّ مِيوِه نِي خُورِي خَهْ؟ يَا خُوكِ چِه رَمِه خُورِي نُو دَ هَغِي پِي نَهْ خَبْنِي خَهْ؟

(۸) اِيَا زَّةُ دَا خَبْرِه دَ بَنِي اَدَمِ دَ قِيَاسِ پِه مُطَابِقِ كُومِ؟ يَا تُورَاتِ دَاسِي نَهْ وَاثِي؟ (۹) لَكِه چِه دَ مُوسَى پِه تُورَاتِ كَبْنِي لِيكَلِي دِي چِه: ”پِه غُوبِلِ كَبْنِي دَ غُوَاثِي خُلِي تِه كُورِي مِه اچُوه.“ وَلِي سَتَاسُو دَا خِيَالِ دِي چِه خُدَائِي دَ غُوَايَانُو فِكْرِ كُويِ خَهْ؟ (۱۰) يَا خَاصِ

زْمُونِر دَ پاره فرمائی؟ هو، دا ئے زْمُونِر دَ پاره لیکلی دی خُکِه چه مُناسب دی چه قُلبه کُونکے په اُمید قُلبه وکړی او غوبل کُونکے دِ دَ برخے دَ موندلو په اُمید غوبل کوی. (۱۱) نو بیا چه مُونِر ستاسو دَ پاره رُوحانی خیزونه وکړل نو آیا دا خُة لویه خبره ده چه مُونِر ستاسو دَ مادی خیزونو فصل وربو؟ (۱۲) چه دَ نورو په تاسو دا اِختیار شته نو آیا زْمُونِر به دَ دے نه زیات نه وی خُة؟

خو مُونِر دَ دے اِختیار نه کار وانه خستو خو مُونِر دَ هر خیز زغم کُوو چه زْمُونِر له کبله دَ مسیح په زیری کبسه خُة حرج نه وی. (۱۳) آیا تاسو نه یی خبر چه خوک چه دَ خُدائے دَ کور خدمت کوی، هغه دَ خُدائے دَ کور دَ نزرانے نه خوری او خوک چه دَ قُربانگاه خدمتگار دی، هغوی دَ قُربانے حصه مومی؟ (۱۴) دغه شان مالک هم مقرر کړی دی چه دَ زیری اُورُونکے دَ زیری په وسیله گزاره کوی.

(۱۵) خو ما خپل دَ دے حق نه چرے هم فائده وانه خسته او نه مے دا دَ دے دَ پاره ولیکل چه زه دَ دے نه فائده واخلم خُکِه چه زما دَ پاره دَ دے نه مړ کیدل غوره دی. هیخوک زما فخر بے خایه کولے نه شی. (۱۶) که زه زیرے اُوروم نو په دی خُة فخر نه کوم خُکِه چه دا خو زما فرض دی. بلکه افسوس دے په ما، که زه زیرے وانه وروم! (۱۷) خُکِه چه که دا په خپلے مرضی وکړم نو زما دَ پاره اجر دے، خو دا خپل فرض گنم خُکِه چه خُدائے دا ما ته سپارلے دے. (۱۸) نو بیا ما ته خُة اجر ملاویری؟ دا چه زیرے اُوروم نو مُفت ئے اُوروم، خُکِه چه کوم اِختیار چه ما ته دَ زیری په حقله حاصل دے دَ هغے په مُطابق دَ خپل حق نه پوره فائده وانه خلم.

(۱۹) اکر که زه دَ ټولو خلقو نه آزاد یم بیا هم ما خُان دَ ټولو خلقو غلام کړو، دَ پاره دَ دے چه نور زیات خلق دَ مسیح دَ پاره راکبم. (۲۰) زه دَ یهودیانو دَ پاره یهودی شوم چه یهودیان راکبم. خُکِه چه هغوی دَ موسی دَ شریعت منونکی دی، دَ هغوی دَ رالولو دَ پاره ما خُان دَ هغوی دَ شریعت په شان کړو، سره دَ دے چه زه دَ هغوی دَ شریعت دَ

لاندے نۀ یم. (۲۱) دَ غیر یهودیانو دَ پاره دَ غیر یهودیانو په شان شوم چه غیر یهودیان دَ مسیح دَ پاره راکښم، سره دَ دے چه دَ خدائے په نزد بے شرعے نۀ یم بلکه دَ مسیح په شریعت یم. (۲۲) دَ کمزورو دَ پاره کمزورے شوم چه کمزورے راکښم. زۀ دَ ټولو خلقو دَ پاره هر څۀ جوړ شوم چه په څۀ نه څۀ سبب ځنۀ بچ کړم.

(۲۳) اَو زۀ هر څۀ دَ زیری دَ خاطره کوم چه زۀ ټول دَ هغۀ برکتونه حاصل کړم. (۲۴) آیا تاسو نۀ یئ خبر چه په منډه کښے منډے خو ټول وهی ولے انعام یو گتې؟ تاسو هم داسے منډه وهئ چه وئے گتې. (۲۵) اَو هر یو لویغاړے دَ هر قسم پرهیز کوی. هغه خلق خو دا څۀ دَ هغه سهرے دَ پاره کوی کومه چه مراوے کیری، خو مونږ ئے دَ هغه سهرے دَ پاره کوو چه مراوے کیری نه. (۲۶) نو بیا زۀ هم دَ یو خاص مقصد په شکل کښے دغه شان منډه وهم، زۀ دغه شان په سوکونو جنگ کوم خو دَ هغۀ په شان نه چه باد په سوکونو وهی. (۲۷) بلکه زۀ خپل ځان وهم ټکوم اَو هغه په قابو کښے ساتم ځکه چه داسے ونۀ شی چه نورو ته زیرے واوړوم اَو په خپله رد کړے شم.

دَ بت پرستی خلاف خبردارے

۱۰ (۱) ائے وروڼو، زۀ تاسو دَ دے نه بے خبره پاتے کیدل نۀ غواړم چه زمونږ ټول پلارونه نیکونه دَ ورځے په حفاظت کښے وُو اَو ټول دَ سمندر نه پورے وتل. (۲) اَو ټولو په هغه ورځ اَو په هغه سمندر کښے لکه دَ موسی بیتسمه واخسته. (۳) اَو ټولو یو خوراک وخوړلو، (۴) اَو ټولو یو اوبۀ وڅښلے چه ورته دَ مُعجزے په طور ورکړے شوے وے ځکه چه هغوی دَ هغه مُعجزے دَ گت نه اوبۀ وڅښلے کوم چه دَ هغوی سره روان وو، خو په حقیقت کښے هغه گت مسیح وو. (۵) ولے په هغوی کښے دَ پیرو نه خدائے راضی نۀ وو ځکه خو بیابان دَ هغوی دَ مرو نه پک شو.

(۶) دا خبرے زمونږ دَ پاره یو سبق شوے چه مونږ دَ خرابو څیزونو خواهش ونۀ لرو

لکه څنگه چه هغوی لولو. (۷) اُو تاسو بُت پرست مه جوړپړی لکه چه په هغوی کبښی چه ځنی جوړ شوی وُو، لکه څنگه چه لیکلی دی چه: ”خلق خوراک څښاک ته کبښناستل، بیا مستی کولو ته پورته شول.“ (۸) اُو مُونږ د حرامکاری ونه کړو لکه څنگه چه په هغوی کبښی ځنو وکړه اُو په یوه ورځ کبښی درویشت زره ووژلے شول. (۹) اُو مُونږ د د مالک آزمیښت ونه کړو لکه څنگه چه په هغوی کبښی ځنو وکړو اُو مارانو هلاک کړل. (۱۰) اُو تاسو ونه گورپړی لکه څنگه چه په هغوی کبښی ځنی وگوریدل اُو د هلاکت فرښتے هغوی هلاک کړل.

(۱۱) په هغوی دا خبرے زمونږ د عبرت آخستو د پاره راغلی اُو زمونږ د آخری زمانے خلقو ته د نصیحت د پاره ولیکلے شوے.

(۱۲) نو بیا چه څوک ځان مضبوط گڼی هغه د پوهه شی چه پرے نه وزی. (۱۳) اُو تاسو په څه داسے آزمیښت کبښی نه یی پریوتلی چه هغه د انسان د زغم نه بهر وی، اُو ځدائے رښتونے دے اُو هغه به تاسو ستاسو د طاقت نه په زیات آزمیښت کبښی نه اچوی، بلکه د آزمیښت سره به د وتلو لار هم پیدا کړی چه تاسو ئے وزغملے شی.

(۱۴) نو خوږو ملگرو! په دے وجه د بُت پرستی نه تښتئ. (۱۵) زه تاسو هوبنیار گڼم ځکه درسره دا خبرے کوم. زه چه څه وایم تاسو د هغے په خپله جاج واخلي. (۱۶) هغه د برکت پیاله کومه چه مُونږ څښو اُو د هغے د پاره د ځدائے شکر کړو، آیا هغه د مسیح د وینے د شراکت نه ده څه؟ اُو هغه پوپئ چه مُونږ ئے ماتوو، آیا هغه د مسیح د بدن شراکت نه دے څه؟ (۱۷) مُونږ پیر خو یو، بیا هم لکه څنگه چه یوه پوپئ ده، هم دغه شان لکه د یو بدن جوړپړو ځکه چه مُونږ ټول په هغه یوے پوپئ کبښی شریکپړو.

(۱۸) څوک چه یهودیان دی هغوی ته وگورئ، چه د قربانی غوښه خوری، هغوی په قربان گاه کبښی شریک نه دی څه؟ (۱۹) نو بیا زه دا وایم چه د بُت قربانی څه وی؟ اُو

بُت خُة دے؟ (۲۰) نہ، بلکہ دا وایم چہ کُومے قُربانی چہ غیر یُهودیان کوی، شیطانانو تہ قُربانی کوی، نَہ چہ خُدائے تہ، اُو زَہ دا نَہ غوارم چہ تاسو دَ شیطانانو سرہ شریک شیء. (۲۱) تاسو دَ مالک دَ پیالے نہ اُو دَ شیطانانو دَ پیالے نہ نَہ شیء خُبلے، دَ مالک پہ دسترخوان اُو دَ شیطانانو پہ دسترخوان کُبنے نَہ شیء شریکیدے. (۲۲) آیا مُونر مالک غُصہ کُوو خُہ؟ آیا مُونر دَ هغه نہ زورہ ور یُو خُہ؟

دَ خُدائے دَ لوی دَ پارہ ہر خُہ کوہ

(۲۳) ہر خُہ روا دی، ہو، خو ہر خُیز فائدہ مند نَہ دے. ہر خُہ روا دی خو ہر خُیز دَ ترقی دَ پارہ بنہ نَہ دے. (۲۴) ہر یو خپلے فائدے ونہ لٹوی بلکہ دَ نورو.

(۲۵) ہر خُہ چہ دَ قصابانو پہ دکانونو خرخپری ہغہ خوری اُو دَ ضمیر پہ خاطر سوال مہ پور تہ کوئی. (۲۶) ”حُکہ چہ مزکہ اُو پہ ہغے کُبنے ہر خُیز دَ مالک دی.“

(۲۷) کہ خوک غیر ایماندار تاسو تہ پوپی وکپی اُو تاسو پہ تلو راضی یی، نو ہر خُہ چہ درتہ وپاندے کپیدی ہغہ خوری اُو دَ ضمیر دَ خاطرہ سوال مہ پور تہ کوئی. (۲۸) خو کہ تاسو تہ خوک ووائی چہ دا دَ بُت دَ قُربانی غوبنہ دہ نو دَ هغه اُو دَ ضمیر دَ خاطرہ ہغہ مہ خوری. (۲۹) زما مطلب دا دے چہ ستاسو دَ ضمیر پہ وجہ نہ خو دَ بل چا.

نو دَ بل سری ضمیر زما دَ آزادی ولے فیصلہ کوی؟ (۳۰) کہ زَہ ئے پہ شکر خورم، نو چہ پہ کُوم خُیز شکر وباسم نو بیا دَ ہغے پہ سبب ولے بدنامولے شم؟

(۳۱) نو بیا چہ تاسو خُہ خوری یا خُبنی یا کوئی، ہر خُہ دَ خُدائے دَ جلال دَ پارہ کوئی.

(۳۲) تاسو دَ یُهودیانو اُو یونانیانو اُو خُدائے دَ جماعت دَ پارہ دَ تیندک سبب مہ

جو پیری. (۳۳) حُکہ چہ زَہ ہم پہ ٲولو خبرو کُبنے ٲول خوشحالوم اُو نہ خپلہ، خو دَ

پیرو فائدہ لٹوم چہ هغوی خلاصون بیا مومی.

په عبادت کېسې سر پټول

۲ زه ستاسو تعريف كوم چه تاسو په هر خبره کېسې ما يادوئ، او څنگه چه ما تاسو ته روايتونه درورسول تاسو هغه هم هغه شان برقرار ساتئ. ۳ نو بيا زه تاسو خبرول غواړم چه د هر سړي سر مسيح، او د بنځې سر سرې، او د مسيح سر خدائې دې. ۴ كوم سرې چه په پټ سر دُعا يا نبوت كوي هغه خپل سر بې عزته كوي. ۵ او كومه بنځه چه سرتوره دُعا يا نبوت كوي هغه خپله بې عزتي كوي ځكه چه هغه د سر خړيلې په شان ده. ۶ كه بنځه لويټه نه په سر كوي نو ويښته د هم پريكړي. كه د بنځې د پاره ويښته پريكول او سر خړيل د شرم خبره وي نو لويټه د په سر كوي. ۷ البته سرې د خپل سر نه پټوي ځكه چه هغه د خدائې صورت او د هغه د جلال عكس دې، خو بنځه د سړي جلال ده. ۸ ځكه چه سرې د بنځې نه نه دې بلکه بنځه د سړي نه ده. ۹ او سرې د بنځې د خاطره نه بلکه بنځه د سړي د خاطره پيدا شوه. ۱۰ نو د فرښتو په سبب بنځې ته په كار دي چه په خپل سر د اختيار نخبه ږدي. ۱۱ خو بيا هم په مالک کېسې نه بنځه د سړي بغير ده او نه سرې د بنځې بغير. ۱۲ ځكه لکه څنگه چه بنځه د سړي نه ده هم هغه شان سرې هم د بنځې په وسيله دې، خو ټول څيزونه د خدائې د طرفه دي.

۱۳ تاسو په خپله انصاف وکړئ چه آيا بنځې ته سرتوره دُعا كول مناسب دي څه؟
 ۱۴ آيا تاسو ته په طبعي طور معلومه نه ده چه كه د سړي اوردۀ ويښته وي نو د هغه بې عزتي ده؟ ۱۵ او كه د بنځې اوردۀ ويښته وي نو د هغه ښكلا ده، ځكه چه ويښته هغه ته د پردې د پاره وركړي شوي دي. ۱۶ خو بيا هم كه تاسو په بحث زور كوي نو زه به درته دا ووايم چه نه خو دا زمونږ دستور دې او نه د خدائې د جماعتونو.

دَ عشا ربانی په باب کبښے

متی ۲۶ : ۲۶ - ۲۹، مرقس ۱۴ : ۲۲ - ۲۵، لوقا ۲۲ : ۱۴ - ۲۰

۱۷) خو دا حُکم چه درکوم په دے کبښے ستاسو ستائینه نۀ کوم خُکه چه ستاسو د جمع کیدلو فائده نښته بلکه نُقصان کپړی. ۱۸) خُکه چه اول خو زۀ دا اُورم چه هر کله چه ستاسو جماعت راغونډپړی نو تاسو په خپلو کبښے د یو بل مُخالفت کوئ اؤ زۀ په هغے خۀ قدر یقین هم کوم. ۱۹) خُکه چه په تاسو کبښے ډله بازی ضروری ده چه دا معلومه شی چه په تاسو کبښے څوک مقبول دی. ۲۰) نو چه کله تاسو جمع کپړئ نو ستاسو هغه خوراک دَ عشا ربانی نۀ شی کیدے. ۲۱) خُکه چه دَ خوراک په وخت هر سرے دَ بل نه آگاهو خپله پوږئ خوری، اؤ څوک خو نهر پاتے شی اؤ څوک په نشه شی. ۲۲) نو آیا دَ خوراک څښاک دَ پاره ستاسو کورونه نښته خۀ؟ یا تاسو دَ خدائے جماعت دومره سپک گڼئ چه دَ چا خخه خۀ نښته، هغوی شرموی؟ زۀ تاسو ته خۀ ووايم؟ آیا په دے خبره ستاسو تعریف وکړم؟ زۀ تعریف نۀ کوم.

۲۳) خُکه چه کومه خبرے چه ما تاسو ته رسولے دی هغه ما ته دَ مالک نه په خپله حاصلے شوے دی، چه په کومه شپه دَ مالک عیسیٰ مُخبری وشوه پوږئ ئے واخسته، ۲۴) شکر ئے پرے ووے اؤ ما ته ئے کړه اؤ وئے وئیل چه ”دا زما بدن دے چه ستاسو دَ پاره دے. زما په یادگارئ کبښے هم دغه شان کوئ.“ ۲۵) دغه شان هغه دَ خوراک نه پس پیاله واخسته اؤ وئے وئیل چه ”دا پیاله زما په وینه کبښے نوے لوظ دے. هر کله چه ئے څښئ نو زما په یادگارئ کبښے دغسے کوئ.“ ۲۶) نو هر کله چه تاسو دا پوږئ خورئ اؤ دا پیاله څښئ نو دَ مالک دَ مرگ اظهار کوئ تر څو چه هغه را نۀ شی.

۲۷) نو دَ دے دَ پاره چه څوک په نامناسبه طریقے سره دَ مالک پوږئ خوری یا دَ هغه دَ پیالے نه څښئ، هغه به دَ مالک دَ بدن اؤ وینے قصور وار وی. ۲۸) نو سرے دَ اول

خپل ځان و آزمیئ نو بیا د د هغه پوږی نه و خوری او د هغه پیالے نه و څښی. (۲۹) ځکه
 چه څوک چه د خوراک څښاک په وخت د مالک بدن ونه پیژنی، هغه به په هغه خوراک
 څښاک سزا بیا مومی. (۳۰) په دے وجه خو په تاسو کبے ږیر کمزوری او بیماران دی
 او ځنې مړه شوی دی. (۳۱) که چرے مونږ خپل ځان و آزمیو نو سزا به مو نه
 موندلے. (۳۲) خو مالک مونږ ته سزا د تربیت د پاره را کوی چه د دنیا نورو خلقو سره
 مجرمان نه شو.

(۳۳) زما وروڼو، د دے د پاره چه هر کله د عشا ربانی د پاره راجمع شی نو د یو بل
 انتظار کوی. (۳۴) که تاسو وږی یی نو په کور کبے پوږی خوری چه ستاسو رایوځائے
 کیدل د سزا باعث نه شی. نورے خبرے کله چه زه درشم هغه به درستے کړم.

روحانی نعمتونه

۱۲ (۱) د روحانی نعمتونو په باب کبے زه نه غواړم چه تاسو نا خبر پاتے شی.
 (۲) تاسو خبر یی چه هر کله چه تاسو غیر قوم وی نو چا به چه په څه شان په بے
 ژبے بتانو پسے بوتلی هغه شان به تلی. (۳) په دے وجه به زه ضرور په تاسو تاکید
 وکړم چه هر څوک چه د رُوح القدس په وسیله خبرے کوی، هغه به په عیسی لعنت ونه
 وائی او بغیر د رُوح القدس د وسیلے نه هیڅوک نه شی وئیلے چه عیسی مالک دے.

(۴) نعمتونه خو قسما قسم دی خو رُوح یو دے. (۵) او خدمتونه هم قسما قسم دی خو
 مالک یو دے. (۶) او تاثیرونه هم قسما قسم دی خو خدائے یو دے چه په ټولو کبے د
 هر قسم اثر پیدا کوی. (۷) خو هر چا له د رُوح القدس ظاهریدل د ټولو خلقو د فائدے
 د پاره ورکړے کیری. (۸) ځکه چه یو ته د رُوح په وسیله د حکمت کلام ورکړے شی
 او بل ته د هم هغه رُوح په وسیله د علمیت کلام، (۹) چا ته د هغه رُوح په وسیله ایمان
 او چا ته هم د هغه رُوح په سبب د شفا ورکولو توان، (۱۰) چا ته د معجزو طاقت، چا ته

نُبوت، چا ته دَ مُختلفو رُوحونو پيژندل، چا ته دَ قِسما قِسْم ژبو وئيلو توان اُو چا ته دَ ژبو تشریح کول. (۱۱) خو دا ټول تاثيرونه هغه يو رُوح کوی اُو چا ته ئے چه غواړی هغه ته ئے ورکوی.

يو بدن اُو پير اَندامونه

(۱۲) خُکه لکه خنګه چه بدن يو دے اُو دَ هغه اَندامونه پير دی، اُو اگر که دَ بدن ټول اَندامونه پير دی خو ټول سره يو بدن دے، دغه شان مسیح هم دے. (۱۳) خُکه چه مُونر ټول که يهوديان يو که يونانيان، که غلام يو که آزاد، مُونر ټول په يو رُوح بپتسمه شو چه دَ يو بدن په يووالي کبے داخل شو، اُو خُدائے زمونږ ټولو په زړونو کبے يو رُوح واچولو.

(۱۴) دغه شان دَ بدن يو اَندام نة دے بلکه پير دی. (۱۵) که چرے پنبه ووائی چه زة لاس نة يم، دَ دے دَ پاره دَ بدن نة يم، نو په دے سبب خو هغه دَ بدن نه بهر نة ده. (۱۶) اُو که غور ووائی چه زة سترګه نة يم نو دَ بدن نه نة يم، نو هغه په دے سبب خو دَ بدن نه بهر نة دے. (۱۷) که چرے ټول بدن هم سترګے وے نو اُوریدل به چرته وُو؟ اُو که چرے ټول بدن غورونه وے نو بوئول به چرته وُو؟ (۱۸) خو خُدائے په بدن کبے هر يو اَندام دَ خپلے مرضی په مُطابق ایبے دے. (۱۹) که هغه ټول يو اَندام وے نو بدن به چرته وو؟ (۲۰) خو اوس اگر که اَندامونه پير دی ولے بدن يو دے.

(۲۱) نو سترګه لاس ته نة شی وئیلے چه زة ستا مُحتاجه نة يم، اُو نة سر پنبو ته وئیلے شی چه زة ستاسو مُحتاج نة يم. (۲۲) بلکه دَ بدن هغه اَندامونه چه دَ نورو نه کمزوری معلومیږی، پير ضروری دی. (۲۳) اُو دَ بدن هغه اَندامونه چه مُونر ئے دَ نورو په نسبت سپک گڼو، هم هغو ته زیات اهمیت ورکُو، اُو خپل بدرنگی اَندامونه زیات په حیا ساتو. (۲۴) حال دا دے چه زمونږ بشکلی اَندامونه مُحتاج نة دی. خو خُدائے بدن داسے جوړ

کړې دې چه کوم اَندام مُحْتَاج دې هم هغه ته زيات اهميت ورکړې شي، ﴿٢٥﴾ د پاره د دې چه په بدن کېسې بې اِتفاقي پيدا نه شي بلکه اَندامونه د يو بل برابر خيال وساتي. ﴿٢٦﴾ نو بيا که يو اَندام درد ومومي نو د هغه سره ټول اَندامونه درديږي، او که چرې يو اَندام عزت مومي نو د هغه سره ټول اَندامونه خوشحاليږي.

﴿٢٧﴾ هم دغه شان تاسو ټول په يو خائې د مسيح بدن يئ او بيل بيل اَندامونه يئ. ﴿٢٨﴾ او خدائې په جماعت کېسې بيل بيل کسان مُقرر کړل، اول رسولان، دويم نبیان او دريم اُستازان، بيا مُعجزې بسوونکې، بيا شفا ورکوونکې، مددگاران، انتظام کوونکې او قسما قسم ژبې ويونکې. ﴿٢٩﴾ آيا ټول رسولان دى خه؟ آيا ټول نبیان دى خه؟ آيا ټول اُستازان دى خه؟ آيا ټول مُعجزې بسوونکې دى خه؟ ﴿٣٠﴾ آيا ټولو ته د شفا ورکولو طاقت ورکړې شوې دې خه؟ آيا ټول قسما قسم ژبې وائى خه؟ آيا ټول تشریح کوى خه؟ ﴿٣١﴾ تاسو د ټولو نه د لويو نعمتونو خواهش ولرئ. خو اوس به ئې زه تاسو ته د ټولو نه غوره طريقه وښاييم.

مينه

١٣ ﴿١﴾ که چرې زه د فرستو او د بنى آدمو په ژبه خبرې کوم او مينه نه لرم نو زه ټنگيدونکې پيټل يا شرنگيدونکې چنچنې يم. ﴿٢﴾ که زه نبوت کولې شم او که ټول پټ حقيقت ما ته معلوم وي او که د ټولو علمونو ماهر شم او که زما ايمان به تر دې مضبوط وي چه غرونه وخوزوم، خو که زه مينه نه لرم نو هيڅ نه يم. ﴿٣﴾ که زه خپل ټول مال په خلقو وخوروم تر دې چه خپل بدن سوزولو ته ورکړم، خو که زه مينه نه لرم نو هيڅ فائده نشته.

﴿٤﴾ مينه صابره ده، مينه مهربانه ده او هيچا سره کينه نه لري، مينه نه خو لافې وهى او نه لوى کوى، ﴿٥﴾ نه بې ادبى کوى، نه په خپل مطلب پسې گرزى، نه غصه کوى او

نہ بدگمانی کوی. ﴿٦﴾ مینہ دَ نورو دَ بدو حساب نہ ساتی اُو نہ دَ نورو پہ بدکاری خوشحالیبری بلکه پہ ربتیاؤ خوشحالیبری. ﴿٧﴾ داسے ہیخ خیز نشتہ چہ مینہ ئے زغملے نہ شی، پہ هر خہ یقین کوی، دَ هر خہ اُمید لری اُو دَ هر خہ زغم کوی.

﴿٨﴾ دَ مینے زوال نشتہ. کہ نبیان وی نو دَ هغوی کار به ختم شی، کہ ژبے وی نو ختمے به شی، کہ علم وی نو فنا به شی، ﴿٩﴾ حُک کہ چہ زمونبر علم اُو زمونبر نبوت ناقص دی. ﴿١٠﴾ خو کله چہ کامل راشی نو ناقص به تیر شی. ﴿١١﴾ کله چہ زه ماشوم وم نو دَ ماشومانو غوندے خبرے مے کولے، دَ ماشومانو پہ شان طبیعت مے وو اُو دَ ماشومانو پہ شان مے پوهه وه، خو هر کله چہ حوان شوم نو دَ ماشوموالی خبرے مے پریبنودلے. ﴿١٢﴾ اوس مونبر ته دا په آئینه کبسه تَت تَت بنکاری خو په هغه وخت به ئے مخامخ ووینو. په دے وخت زما علم ناقص دے خو په هغه وخت به په پوره طور پیژندلے شم لکه چہ خدائے زه پیژندلے یم.

﴿١٣﴾ لنده دا چه ایمان، اُمید اُو مینہ درے واپره پاتے کیری خو په دوی کبسه مینہ افضله ده.

ژبه اُو نبوت کول

١٤ ﴿١﴾ اول دَ مینے لئون کوی خو دَ نورو روحانی نعمتونو هم خواهش لری، اُو دَ هغو نه خصوصاً دَ نبوت. ﴿٢﴾ خوک چه په روحانی ژبه کبسه خبرے کوی نو هغه دَ خلقو سره نه، بلکه دَ خدائے سره خبرے کوی، حُک که چه خوک دَ هغه په خبره پوهیبری نه اگر که هغه دَ روح په وسیله دَ راز خبرے کوی. ﴿٣﴾ خو خوک چه دَ خدائے کلام اُروی هغه دَ خلقو سره دَ آبدی اُو نصیحت اُو دَ تسلی خبرے کوی. ﴿٤﴾ خوک چه په روحانی ژبه کبسه خبرے کوی هغه دَ خپل حان ترقی کوی اُو خوک چه نبوت کوی هغه دَ جماعت ترقی کوی.

⑤ زه به په دے خوشحاله يم چه تاسو ټول په رُوحانى ژبو كېښے خبرے كوی خو زیات دا غواړم چه تاسو د نبی په شان د خدائے كلام د آورو لو توان لرئ. او كه رُوحانى ژبے ویونكى د جماعت د ترقی د پاره تشریح نه كوی نو بیشكه د نبی په شان كلام آوروونكے د هغه نه لوتے دے. ⑥ زما ملگرو، تاسو فرض كړئ چه كله چه زه تاسو ته درشم او په رُوحانى ژبه كېښے خبرے كوم نو زه تاسو ته خه فائده رسوم، تر خو چه زه د كشف یا د علم یا د نبی په شان كلام یا د تعلیم خبرے تاسو ته ونه كړم؟

⑦ تر دے چه بے ساه خیزونه هم چه د كُمو نه چه آواز راوړی لكه شپیلئ یا رباب، كه چرے د هغوی په آوازونو كېښے فرق نه وی نو څوك به خه فرق كولے شی چه كُوم یو ساز غږېږی؟ ⑧ كه چرے د بگل آواز صفا نه وی نو جنگ ته به څوك ځان تیار كړی؟ ⑨ هم دغه شان كه چرے ستاسو په خپلو ژبو كېښے خبرے صفا نه وی نو څوك به ستاسو په هغه خبره پوهه شی؟ تاسو به تش باد ته خبرے كوی. ⑩ په دنیا كېښے څومره ژبے چه دی خو په دوی كېښے داسے یوه هم نشته چه بے معنی وی. ⑪ خو كه چرے زه د خبرے كوونكى په ژبه نه پوهېږم نو د هغه خبرے به ما ته پردئ ښكاری او زما به هغه ته پردئ ښكاری. ⑫ نو كله چه تاسو د رُوحانى نعمتونو خواهش لرئ نو داسے كوشش كوی چه ستاسو دا نعمتونه د جماعت د ترقی د پاره وی.

⑬ نو بیا زه وایم چه څوك چه په رُوحانى ژبه كېښے خبرے كوی نو هغه د دعا وكړی چه د تشریح كولو جوگه شی. ⑭ د دے د پاره كه زه په دعا كېښے هم دغه شان ژبه استعمالوم نو زما روح خو دعا كوی ولے عقل مے بے كاره دے. ⑮ نو بیا خه كول پكار دی؟ زه به په روح كېښے هم دعا غواړم او په عقل كېښے به هم دعا كوم، زه به په روح كېښے هم د ثنا سندرے ووايم او په عقل كېښے هم. ⑯ فرض كړه، كه ته په روح كېښے ثنا كوی او یو نا آشنا سړے چه هلته موجود وی نو هغه به ستا په شكر گذارئ څنگه آمین ووائی؟ ځكه چه هغه په دے نه پوهېږی چه ته خه وایئ. ⑰ ستا شكر گذاری خو ښه ده خو هغه بل سړی ته خه مدد نه وركوی.

١٨ دَ خُدائے شکر کوم چہ زَہ لہ تاسو نہ زیات پہ رُوحانی ژبو کبسے خبرے کوم.

١٩ خو زَہ پہ جماعت کبسے دَ نورو دَ تعلیم اُو دَ پوہے دَ پارہ تشے پینخُہ خبرے غورہ گنم، پہ خائے دَ دے چہ پہ رُوحانی ژبہ کبسے لس زرہ خبرے وکرم.

٢٠ ائے زما ملگرو! پہ پوہہ کبسے ماشُومان مہ جوړپړی، بدی تہ خو ماشُومان شیء خو پہ پوہہ کبسے خُوانان. ٢١ پہ تورات کبسے لیکلی دچہ خُدائے وائی:

”زَہ بہ دے قوم تہ پہ پردو ژبو

اُو پہ غیرو شُونیو خبرے وکرم

اُو بیا بہ ہم هغوی زما خبرے وانہ وری.“

٢٢ نو رُوحانی ژبے دَ ایماندارانو دَ پارہ نہ، بلکه دَ بے ایمانانو دَ پارہ نخبے دی اُو دَ نبی پہ شان کلام کول دَ بے ایمانانو دَ پارہ نہ، بلکه دَ ایماندارانو دَ پارہ نخبے دی.

٢٣ نو بیا کہ ټول جماعت یو خائے راغونډ وی اُو رُوحانی ژبے وائی اُو نابلدہ یا بے ایمانہ خلق دَ ننہ راشی نو آیا هغوی بہ تاسو تہ لیونی ونہ وائی خہ؟ ٢٤ خو کہ دَ نبی پہ شان کلام کوئی اُو خوک بے ایمانہ یا نابلدہ دَ ننہ راشی نو هغه بہ قائل شی اُو هر خہ چہ آوری، بہ دَ هغه جاج واخلی. ٢٥ اُو دَ هغه دَ زړه راز بہ خرگند شی اُو بیا بہ هغه پر مخ پہ سجدہ پریوزی اُو اقرار بہ وکری چہ بیشکہ خُدائے پہ تاسو کبسے دے!

هر خہ په ترتیب سره کول

٢٦ نو ائے زما وړونو، لنډه دا چہ هر کله چہ تاسو عبادت تہ جمع کیرئ نو هر یو دِ په تاسو کبسے دَ زبور، تعلیم، کشف یا دَ رُوحانی ژبے دَ تشریح خیال لری اُو دا ټولے خبرے بہ دَ جماعت دَ ترقی دَ پارہ وی. ٢٧ که خوک پہ رُوحانی ژبہ کبسے خبرے

کوی نو تش دوه کسان یا زیات نه زیات درې د وار په وار خبرې وکړی او څوک د
 ئې خامخا تشریح کوی. (۲۸) او که څوک تشریح کوونکې نه وی نو ښه به دا وی چه
 روحانی ژبه ویونکې د په جماعت کېسې چپ پاتې شی او په خپل زړه کېسې او د
 خدائې سره د خبرې وکړی. (۲۹) که څوک د نبیانو په شان کلام کول غواړی نو په
 هغوی کېسې دوه یا درې تنه د خبرې وکړی او باقی خلق د د هغه د خبرو جاج واخلی.
 (۳۰) خو که په موجوده خلقو کېسې چا ته د خدائې کلام ورکړې شی نو وړومبې کس
 د خاموش شی. (۳۱) په تاسو ټولو کېسې په یو وخت یو کس د نبی په شان کلام کولې
 شی، د دې د پاره چه ټول ئې زده کړی او تسلی موندلې شی. (۳۲) څوک چه د نبی په
 شان کلام کوی، هغوی د په خپل ځان قابو ساتی. (۳۳) ځکه چه خدائې د بدنظمی نه،
 بلکه د امن بانی دې.

لکه چه د پاکانو په ټولو جماعتونو کېسې ده (۳۴) ښځې د خاموشې کېسینې. هغوی ته د
 خبرو کولو حکم نښته بلکه د شریعت په مطابق د تابعدارې اوسی. (۳۵) او که هغوی په
 څه خبره ځان پوهول غواړی نو د خپلو خاوندانو نه په کور کېسې تپوس کولې شی. دا
 د شرم خبره ده چه ښځې د جماعت په غونډه کېسې خبرې کوی.

(۳۶) آیا د خدائې کلام د تاسو نه راوتلې دې څه؟ یا صرف تاسو هغه خلق یی چه تاسو
 له رارسیدلې دې؟ (۳۷) که چرې چا د نبی په شان کلام کولو یا ئې روحانی نعمت
 موندلې دې نو هغه د پوهه شی چه کومې خبرې چه زه تاسو ته لیکم هغه د مالک
 حکم دې. (۳۸) او که چرې هغه دا نه منی نو نه د منی، هغه به هم نامنظور شی.

(۳۹) نو ځکه آئې زما وروڼو، لنډه دا چه د نبی په شان د کلام کولو خواهش لرئ او په
 روحانی ژبه کېسې خبرې کول مه منع کوئ. (۴۰) خو ټولې خبرې په شائستگی او
 ترتیب سره کوئ.

د مسیح بیا ژوندی کیدل

۱۵ نو اوس زما وروڼو، زه به تاسو ته هغه زیری در یادوم کوم چه ما وړاندی در کړی وو، او تاسو قبول کړی وو او پرې قائم هم یی. (۲) او د دے زیری په وسیله چه تاسو خلاصون بیا مومی که تاسو زما په در کړی زیری قائم یی، که نه یی نو ستاسو ایمان را وړل عبث وو.

(۳) ما د ټولو نه وړومی هغه اهمه خبره در ورسوله کومه چه ما ته رارسیدلې وه چه مسیح د کتاب مقدس په مطابق زمونږ د گناهونو د پاره مړ شو، (۴) او بنخ شو او د کتاب مقدس په مطابق په دریمه ورغ بیا ژوندی پاخیدلو. (۵) او هغه پطروس ته ښکاره شو او د هغه نه پس هغه دولسو کسانو ته. (۶) او بیا وروڼو ته چه د پنځو سوو نه زیات وویو ځل ښکاره شو چه په هغوی کښی زیات کسان تر اوسه ژوندی دی او ځنې مره دی. (۷) بیا یعقوب ته ښکاره شو او د دے نه پس ټولو رسولانو ته.

(۸) او په آخر کښی ما ته ښکاره شو. دا داسی وه لکه چه بی نیتې زېږدلې، (۹) او په رسولانو کښی له ټولو نه ورکوټی یم تر دے چه د رسول بللو لایق هم نه یم ځکه چه ما جماعت په عذاب کړی وو. (۱۰) خو هر څه چه یم هغه د خدای په فضل یم، بلکه هغه فضل چه په ما وشو هغه بی فاندی ونه شو ځکه چه ما د هغوی ټولو نه زیاته خواری وکړله. دا ما ونه کړله بلکه د خدای په هغه فضل وشوله چه په ما دے. (۱۱) بیا دا هیڅ خبره نه ده که زه وم که هغوی، مونږ دغه زیری اورؤو او په دے تاسو ایمان راوړو.

زمونږ بیا ژوندی کیدل

(۱۲) نو اوس که هم دغه څه مونږ زیری اورؤو چه مسیح له مړو نه بیا را ژوندی شو نو

په تاسو کښه ځنې دا څنگه وئيلې شي چه د مرو قیامت نسته؟ (۱۳) که د مرو قیامت نسته نو بیا خو مسیح هم نه وو بیا ژوندې شوې. (۱۴) او که مسیح نه وو ژوندې شوې نو بیا زمونږ پیغام بې فائده او بې معنی دې او هم دغه شان ستاسو ایمان راوړل. (۱۵) بلکه مونږ د خدائې دروغژن گواهان شو ځکه چه مونږ د خدائې په بابت دا گواهی ورکړې وه چه هغه مسیح راژوندې کړو. که چرې مړې نه راژوندې کوی نو بیا هغه ئې هم نه دې ژوندې کړې. (۱۶) ځکه چه که مړې نه راژوندې کیری نو مسیح هم نه وو راژوندې شوې. (۱۷) او که چرې مسیح نه وو راژوندې شوې نو ستاسو ایمان بې فائده دې او تاسو هم هغه شان په خپلو زړو گناهونو کښه راگیر یئ. (۱۸) او کوم ایمانداران چه مړه شول هغوی هم هلاک شول (۱۹) که چرې مونږ صرف د دې ژوند د پاره په مسیح امید کړې دې نو بیا مونږ په ټولو بنی آدمو کښه زیات بدنصیب یو.

(۲۰) خو په حقیقت کښه مسیح راژوندې شوې وو. داسه هغه په مرو کښه اولنې ژوندې شوې سړې دې. (۲۱) ځکه چه د یو سړی په سبب په دنیا کښه مرگ راغې او د یو سړی په سبب د مرو نه راژوندې کیدل راغلل. (۲۲) لکه څنگه چه ټول خلق چه د آدم اولاد دی، مړی، هغه شان څوک چه د مسیح دی ټول به ژوندې کړې شي. (۲۳) خو هر یو به په خپل خپل وار، اول مسیح، بیا د مسیح په راتلو د هغه خلق. (۲۴) بیا به آخرت راشی، او کله چه مسیح ټول حکومتونه او ټول اختیارونه او قدرتونه نشت کړی نو بادشاهی به خدائې، یعنی خدائې پلار ته په حواله کړی. (۲۵) ولې چه تر څو چه مسیح ټول دښمنان تر پښو لاندې نه کړی هغه له بادشاهی کول ضروری ده. (۲۶) او د ټولو نه وروستې دښمن چه به نشت کړی، هغه مرگ دې. (۲۷) ځکه چه ”خدائې ټول څیزونه د هغه د پښو د لاندې کړی دی،“ خو د ټولو څیزونو مطلب دا نه دې چه خدائې په دې څیزونو کښه شامل دې ځکه چه خدائې دا ټول څیزونه د مسیح د لاندې کړی دی. (۲۸) او هر کله چه ټول څیزونه ئې د هغه د لاندې کړی دی نو زوئې به هم د خدائې د لاندې کړې شي چا چه ټول څیزونه د هغه د لاندې کړل او دغه شان به خدائې په ټولو کښه هر څه وی.

۲۹) اوس داسے خلق چہ دَ مرو دَ پارہ بیتسمہ آخلی نو هغوی داسے ولے کوی؟ کہ چرے مری بیخی راژوندی کیری نہ، نو بیا دَ هغوی دَ پارہ دَ بیتسمہ آخستلو خۂ مطلب دے؟ ۳۰) اُو بیا مُونر پہ خپلہ ولے هر وخت پہ خطرہ کبے یو؟ ۳۱) زما ورونو! تاسو زمونر پہ مالک عیسیٰ مسیح کبے زما ویاپی، باور وکری چہ زہ ہرہ ورخ مرم. ۳۲) کہ چرے زہ دَ بنی آدم پہ شان پہ افسوس کبے دَ دارونکو خناورو سرہ وجنگیدلم نو ما تہ خۂ فائدہ دہ؟ کہ مری بہ راژوندی نہ شی نو ”راخی چہ خورو خبشو خۂ کہ چہ صبا خو هسے ہم مرہ کیرو.“

۳۳) گمراه کیری مہ، دَ بدو ملگرتیا دَ سپری عادتونہ خرابوی. ۳۴) اُو دَ ربتونی اُو غورہ ژوندون دَ پارہ پہ هوش کبے راشی اُو گناہ پرپریدی زہ تاسو تہ دا دَ شرم راوستلو دَ پارہ وایم، خۂ داسے دی چہ دَ خدائے نہ بے خبرہ دی.

راژوندے شوے جسم

۳۵) خو تاسو بہ تپوس کوی چہ مری خنگہ راژوندی شی اُو پہ خۂ قسم جسم کبے بہ راخی؟ ۳۶) ائے نادانہ! کوم تخم چہ تہ پہ خپلہ کرے نو تر خو چہ هغه مرنہ شی تر هغے ژوندے کیری نہ. ۳۷) اُو خۂ چہ تہ کرے هغه دا وجود نہ دے چہ دَ پیدا کیدونکی دے بلکہ صرف دانہ دہ کہ هغه دَ غنم وی یا دَ خۂ بل خیز. ۳۸) خو خدائے چہ خنگہ ارادہ وکری ہم هغه شان هغه تہ وجود ورکوی اُو هر تخم تہ خپل خاص وجود.

۳۹) ٲوله غوبنہ یو شان غوبنہ نہ دہ بلکہ دَ انسان غوبنہ یو قسم دہ اُو دَ خاروو بل قسم اُو دَ مرغانو بل قسم اُو دَ کبانو غوبنہ بل قسم دہ.

۴۰) آسمانی خیزونہ قسما قسم دی اُو دَ مزکے ہم، خو آسمانی جلال یو خۂ دے اُو دَ مزکے بل خۂ. ۴۱) دَ نمر جلال یو خۂ دے، دَ سپورمی جلال بل خۂ، دَ ستورو جلال بل

خُء، حُكہ چہ دَ ستوری ستوری پہ جلال کبئے فرق دے۔

﴿۴۲﴾ دَ مِرو راژوندی کیدل ہم دغسے دی، دَ فنا پہ حالت کبئے بنخولے شی اُو دَ بقا پہ حالت کبئے راژوندی کیری۔ ﴿۴۳﴾ دَ بے عزتیٰ پہ حالت کبئے بنخولے شی اُو دَ جلال پہ حالت کبئے راژوندی کیری، پہ کمزورتیا کبئے بنخولے شی اُو پہ طاقت کبئے راژوندی شی۔ ﴿۴۴﴾ جسمانی وُجود بنخولے شی اُو رُوحانی وُجود راژوندی کیری۔ هر کله چہ نفسانی وُجود شتہ نو رُوحانی وُجود ہم شتہ۔ ﴿۴۵﴾ ہم دغه شان لیکلی دی: ”اول سرے، یعنی آدم ژوندی نفس جوړ شو، خو آخری آدم ژوندون ورکونکے رُوح جوړ شو۔“ ﴿۴۶﴾ خو رُوحانی اول نۀ وو بلکه نفسانی، اُو دَ دے نه پس رُوحانی شو۔ ﴿۴۷﴾ اول سرے دَ مزکے نه، یعنی خاکی وو، اُو دویم سرے آسمانی وو۔ اُو خنگه چہ هغه خاکی وو هغه شان به نور هم خاکی وی ﴿۴۸﴾ اُو خنگه چہ هغه آسمانی وو هغه شان به نور هم آسمانی وی، ﴿۴۹﴾ اُو خنگه چہ مُونر دَ دے خاکی په صُورت جوړ شوی یو دغه شان به په آسمانی صُورت کبئے هم شو۔

﴿۵۰﴾ زما ورونیو، زما مطلب دا دے چہ دَ انسان جسم دَ خُدائے دَ بادشاهی وارت نۀ شی کیدے اُو دا جسم چہ مړ کیدونکے دے دَ بقا وارت کیدے نۀ شی۔

﴿۵۱﴾ گوری! زۀ به درته یوه دَ راز خبره کوم چہ مُونر ټول خو به نۀ مړو بلکه مُونر ټول به بدل شو، ﴿۵۲﴾ دَ سترگے په یو رپ کبئے چہ ورستے بگل وغږیری اُو دَ بگل دَ آواز سره به مړی په غیر فانی حالت کبئے راژوندی شی، اُو مُونر به بدل شو۔ ﴿۵۳﴾ حُکہ چہ ضروری دی چہ دا مړ کیدونکے جسم دَ غیر فانی جامے واغوندی اُو دا مړ کیدونکے جسم دَ آبدی ژوندون جامے واچوی۔ ﴿۵۴﴾ اُو هر کله چہ دا فانی جسم غیر فانی، اُو دا مړ کیدونکے جسم آبدی جامے واچوی، نو هغه قول به پوره شی چہ لیکلی شوی دی چہ:

”مرگ ختم کړې شو، فتح وکړې شوه!“

﴿٥٥﴾ ”آئې مرگه! ستا هغه فتح څه شوه؟“

آئې مرگه! ستا د طاقت هغه لسه څه شوه؟“

﴿٥٦﴾ د مرگ لسه گناه ده او گناه د شريعت نه خپل طاقت بيا مومي. ﴿٥٧﴾ خو د خدائې شکر دې چه هغه مونږ ته د مالک عيسى مسيح په وسيله فتح راکوي.

﴿٥٨﴾ نو آئې زما خوږو وروڼو! ټينگ او قائم اوسئ او هميشه د مالک په کار کبښې بوخت اوسئ ځکه چه تاسو خبر يئ چه په مالک کبښې ستاسو خواري بې فائدي نه ده.

د زبرگانو د پاره چنده

١٦ ﴿١﴾ اوس د هغه چنده په حقله چه د پاکانو د پاره کيږي څنگه چه ما د گلتيانو جماعتونو ته حکم کړې دې، هغسې تاسو هم وکړئ. ﴿٢﴾ د هفتې په وړومبئ ورځ په تاسو کبښې د هر څوک د خپلې گټې په مطابق د خپل ځان سره څه جمع کړي، د دې د پاره چه زما په راتلو د چنده کولو حاجت نه پيښيږي. ﴿٣﴾ او کله چه زه درشم نو چه څوک ستاسو خوښ وي، هغوی له به زه خط ورکړم او ويه ئې ليرم چه ستاسو شکرانه بيت المقدس ته يوسي. ﴿٤﴾ او که زما تلل هم مناسب وي نو هغوی به ما سره لار شي.

د سفر د پاره منصوبې

﴿٥﴾ او زه به د مکدونيې په لاره تاسو له درشم ځکه چه ما ته د مکدونيې په لاره هسې هم

٦) تَل دى. شايد چه ستاسو سره ايسار شم اَو ژمے به تاسو سره تير کرم بيا چه کوم پلو چه زه د تلو نيت وکرم نو تاسو به مے واستوى. ٧) حُکَه چه زه اوس په لاره کبسه تاسو سره ملاقات کول نه غوارم بلکه زما دا اُميد دے چه که مالک وغوبستل نو خه ورخه به تاسو سره تيرے کرم.

٨) خو زه به د پنتکست اختر پورے په افسوس کبسه يم. ٩) حُکَه چه زما د پاره د فائده مند کار يوه لويه دروازه خلاصه ده او مخالفتان پير دى.

١٠) که چرے تیموتیوس درشى نو خيال ئے وسائے او د زره د اِخلاصه هغه قبول کړئ حُکَه چه هغه زما په شان د مالک کار کوى. ١١) نو بايد چه هغه خوک سپک نه کړئ بلکه هغه صحيح سلامت دے لور ته را رخصت کړئ چه ما ته راشي حُکَه چه د نورو ورونيو سره د هغه انتظار کوم.

١٢) او ورور اپولوس ته ما پير خواست وکړو چه د ورونيو سره تاسو ته درشى خو هغه دا وخت په درتلو بلکل راضى نه شو، خو هر کله چه موقع ورته په لاس ورشى نو دربه شى.

آخرى خواهش او سلام

١٣) بيدار اوسى، ايمان قائم لرئ، زره ور شى، مضبوط اوسى. ١٤) خه چه کوى په مينه ئے کوى.

١٥) ائے ورونيو، تاسو د ستفناس خاندان پيژنئ چه هغه په اخيه کبسه ورومبى ايمانداران شول او د پاکانو په خدمت کبسه تل ولاړ دى. ١٦) پس زه درته دا سوال کوم چه د داسے خلقو تابع اوسى بلکه د هر داسے سپرى چه په دے کار او زيار کبسه شريک دے. ١٧) او زه د ستفناس او د فرتوناتوس او اخيکوس په راتلو پيرخوشحاله يم

حُكَّه چہ خُہ چہ ستاسو نہ پاتے شوی وُو، ہغہ ہغوی پُورہ کرل. (۱۸) اُو ہغوی زما اُو ستاسو رُوح تازہ کرو نو دَ داسے کسانو ومنی.

(۱۹) دَ ایشیا جماعتونہ درتہ سلام وائی، اکولہ اُو پرسکیلہ دَ ہغے جماعت سرہ چہ دَ ہغوی پہ کور کبے دہ تاسو تہ پہ مالک کبے پیر پیر سلام کوی. (۲۰) ٲول وروپہ درتہ سلام کوی. یو بل پہ پاکہ مینہ بشل کری اُو پہ یو بل سلام ووی. (۲۱) زہ ٲولوس درتہ پہ خیل لاس سلام لیکم. (۲۲) خوک چہ دَ مالک سرہ مینہ نہ لری پہ ہغہ دَ لعنت وی، مالک راتلونکے دے. (۲۳) دَ مالک عیسیٰ مسیح فضل دَ پہ تاسو وی. (۲۴) تاسو ٲولو تہ چہ پہ عیسیٰ مسیح کبے یی، دَ زما مینہ قبولہ شی.